

bue sustinuta, si că Germania nici intru unu casu nu va permite dismembrarea ei; elu a nume nu va sprigini o politica ce ar merge spre spargerea Austriei, ba chiar candu Austria ar deveni amenintata in essintati'a ei, ar fi momentulu, unde Germania ar trebuil se-si parasesca statul de resvera!

De altintre Bismark tiene că retaceșeu cei-ce credu bagatela poterea de vietia a Austro-Ungariei.

Prin aceste respieări foile domailor nostri credu eclatantmente reconoscuta valorea politicei lui Andrássy, si unele mai adaugu, că Bismark ar fi disu, cumca, "děca la unu casu de periclu, Imperatulu Franciscu Josef in uniforma de generale de honvéd si s'ar areta in Buda-pesta, poporulu intregu, neconsiderandu veleitatile constitutionali, cu entusiasmu ar alergă si s'ar insiră in jurnalul lui!"

Aceasta figura retorica noa ni se pare multu mai presta, de cătu ca s'o credem posibile si seriosa in gara lui Bismark. Dlu Bismark conosce, noi suntemu convinsi, tristele imprejurari interne la noi, pentru cari chiar s'a rostitu că Austria este intr'o stare forte incurcata, si deci nu se poate se nu scie, că incurcatur'a priu cine s'a causatu; conosce, suntemu convinsi, cumca poporele sistematiceamente impilate si despionate nici capacitatea de entusiasmu n'o mai posiedu, si chiar děca ar mai posiede-o aceea de feliu n'ar prorumpa in flacara la vedere uniformei de honvéd!

Princeptele Bismark desi prin amintirea uniformei, in carea parada a astu de mandru piticalu si portatulu de naseu e. Andrássy, děca intr'adeveru ar fi facut'o, de buna séma a potutu numai a-si bate jocu de domnii magiari ca de nesec copii presti, cari cred că prin honvédii lor voru conjură pericolul ce essiste si nu se mai poate ascunde pentru chiar esistint'a Austro-Ungariei!

Ori cum in fine, dlu Igară dlu Bismark lumea inticlese, că Germania nu numai va fi ea passiva facia de resbelulu russo-turcescu, ci va starni că se remana passive si celealte poteri mari, pentru ca Russulu neconturbatu de nimenea se poate invetiá minte si omnia pre barbarulu de Turcu. Èr frusele ce adause acelui declaratiuni pré importanti a sale, sunt numai pentru copii politici.

Adausu:

Dóra pentru ca se puna capetu ilusionilor nebune priu interpretatiuni false, dlu Bismark, dupa cum tomai ni aduce telegrafulu din Berlin, ieri marti, profită de ocasiunea unei interpellatiuni, pentru de a respică in parlamentulu Imperiului că — „pre éatu timpu stă elu in pozitiunea sa, nu va succede a produce ruptura in legaturele seculare de amicía cu Russia;” — mai departe că — aliant'a celor trei Imperatii sustă inca in deplina valore, démna de numele ei; — că chiamarea Germaniei in momentu este, a face pre medilocitoriul in tóte partile,

si aci Russia este secura de sprinjulu Germaniei; si se spera că intră Anglia si Russia se va ajunge o inteleptiune in privinti'a diferintielor; deca nu, tréb'a va ajunge la arme, si atunci — se va nasce o noua situatiune, asupra căreia astazi nu se poate da deslucre!

De aci este învederatu, că Germania este cu Muscalul, pentru orice eventualitate, si că MSA Imperatulu nostru, este legatu de aceeași politica prin aliant'a cu cei doi Imperatii; in fine că — de magiarii nostri, de sympathiele lor turcesci, si de dualismul lor, pre care si l'au facutu conditiune si elementu de vietia, in sferele dicidatiorie — nime nu iai nici o notitia!

In fine luam sprea sciatiua, că principalele Bismark motivă sprijinul acordat Russiei si dreptulu acesteia de intrevenire in Oriente — pria aceea, că se face „din sympathia pentru poporele de o lege, sprescopulu civilisatiunei loru.”

De aci pricepem, că — nu forca causa unii dd. Ministri magiari se sprima cătra amici, cumca si-au urutu dilele vietii ! —

Politica de astazi a Romaniei,

děca intr'adeveru ar fi astu de buna, pro cătu ea este laudata in mai multe foi francese si italiane, si d'alta parte suspicionata si cărtita in foile domnilor austro-magiari, — ar trebui să ne incante si imple de cele mai bune sperantia pentru venitoriu.

Ori-cum, noi ne sentim oblegati, astă precum luarău mai de multe noi notitia despre atacarea si condamnarea acelei politice prin foile domnilor nostri, măcar căte o data a atinge in fő'a nostra si despre laud'a ce i se canta aceleiasi politice din alta parte. —

„Mem. diplomatique“ din Parisu, reflectandu la misiunea d-lui Ioanu Ghica in Anglia, se sprimă astfeliu:

„Dlu Ioanu Ghica si a terminatul misiunea cu rezultatul fericita. A avutu intelectul cu lordulu Derby si cu toti barbatii politici măi insemmati din Anglia, si i-a succesi a li inspiră interesu pentru principiula de neutralitate alu Romaniei, esserandu ca aceasta cauș se devina obiectu al conferintiei diplomatice. —

Totu numitulu organu semi-oficial din Parisu se sprima asupra primirii agentului Romaniei la guvernul Republicii francese asi:

„Relatiunile Franției cu Romania nici una data n'au fost mai cordiali si mai amicali, decătu sunt ele tomai astazi. Acestu micu statu, care a aretatu mai multa inteleptiune de cătu multe state mari, incepe a culege fraptele politicei sale leiali si prudenti. Tote cabinetele i dau sprinjulu loru si press'a intreaga reconoscere escelentea sa atitudine.“

Pona si „Journ. d. Déb.“ care alta alta data nu se areta de feliu justu cătra Romania, acum a ajunsu a recouosce că — „Guvernul romanu, in crisea orientale, a urmatu o linia de portare pré corecta, prin care a meritatu dupa dreptate consideratiunea de care se bucura la poteri.“

Dar nu numai politica esterna interna-tionala, ci tomai asi se lauda in Franții si politica interna a stepanirei romane de astazi.

Dlu Em. d. Girardin in „La France“, luandu notitia despre libertatea de press a, cum a regulat dlu Statescu, si despre proiectul de lege alu d-lui Ionu Brăteanu, pentru provederea cu proprietate de paineanu a insuratiilor, si admirandu inteleptiunea politicii patriotecei a acestoru măsuri eschiamă:

„Je souhaite a mon pays la liberté comme en Roumanie!“ —

Dupa o lauda atău de mare si genera in atinsele staturi mari, acum se mai vedem si urmarile faptece.

Atat'a — par' că nu ni mai poate fi iertat si mai indoi, că Bosnia, Bulgaria, si Hertigvina, voru fi emancipate din jugulu barbar si că prin acest'a nationalitatea serbo-slava — serbeza triumfulu reinviarii!..

Mai notam aici, dupa „Romanulu“

Inca urmatoriele voci de glauda si recoscintia si in grele imprejurari de astazi de cea mai dulce consolatiune pentru Romani.

„Le petit Moniteur“ din Parisu evidendu si elu, cam la verificarea titlului de deputatu alu d-lui maioru Pilatu in Camera Romaniei, venindu vorb'a că acestu domnul in 1870, foră cere voia guvernului a mersu de s'a batutu pentru Franta, si asiă darea servindu intr'o armata straina, foră voi'a guvernului său, de si prin bravura sa a casigatu legiuinea de onore, totusi conforma constitutiunei si-a perduto calitatea de cetătanu roman si n'ar poté fi verificatu in Camera, — si continua articolul astfeliu:

„Atunci unu deputatu luă cuvantul si dise:

„Să ni aducem a minte de anul 1870, atunci candu, in facia nemocirilor Franției deputatii cari ne-au procesu aci, votau o adresa unde erau urmatoriele cuvinte: „Acolo unde va fi drapelul francesu, acolo voru fi totu-de-una anim'a si simtiemuntele Romaniei!“ (Aplause) Ei bine, dlu Pilatu, inspirat de spiritulu acestei adrese, s'a dusu să reprezinte anim'a si semtiemuntele Romaniei la umbra drapelului francesu, elu s'a dusu să spad'a in servitiul Franției. Trebuie să i multiamu, trebuie să fimu mandri de purtarea sa si de parte de a stațui in a cere invalidarea mandatalui său, să lu proclamam deputatul unu unanimitate si fara a mai continua discussiunea.“

„Se trece la votu si maiorul Pilatu este admis in unanimitate, in aplausele iatregei adunari!“

„XIXème Siècle“ vorbindu despre acelasi lucru, la asocierea de urmatoriele reiesu:

„Franția va sta multu timpu fara aliatii, caci e de notorietate is orica, ca nu are cineva aliatii de cătu atunci candu e destulu de tare pentru a nu mai avea novea de deasii. E insa o adeverata inimă pentru noi, in nemocirea care ne impovara, a se că o mica națiune a Europei, mare prin anim'a sa și denua moștenitoria a acestora Romanii, a cărui lumbă si nume la pastrat, si-nascese destinatele să lu ale noastre si se escozeaza printr-o declariune solemnă cu slabintinea noastră momentana. Multiamu din fundul animei acestora carogiosi amici din Franța dunaréna, si nu disperam de a-le proba o data recunoșintia nostra.“

Auditii voi, domni magiari; astfeliu se vorbesce in eroica si generoșa Franția despre Romani, si voi — totu credeti ca o se împedecati in veci cultur'a si redicarea naționale! —

Resbelu oficiosu; intrevenire armata tolerata; neutralitate mediocitoria.

A fost lasatu temporul nostru mintiu-nosu si monstruosu, a stabili si ilustra după toate formele aceste concepte, pre care le scriserău in fruntea acestui articlu.

Alta data, si a nume de candu istoria a inceputu a mi insema pre paginile ei resbele intre popore, si tiente resp. intreventiuni straine in atari resbele, lumea observa regulile că:

Cine intr'unu resbelu intre două popore, directu său indirectu, constatabilmente spri-ginesce pre unulu dintre beligerenti cu arme si bracie, comite si resp. provoca facia de celalaltu beligerante unu „casus belli.”

Cine — neprovocat cu vecinu său, — ceu-pa cu ostirile sale o parte a teritoriului acas-tui, măcar sub ce felu de protestu, comite violare de dreptu alu gintilor si fapt'a sa este „casus belli.”

Cine — peste teritoriul său sufera se-trăca pre facia arme si soldati dintr'o tiere vecina, pentru ca să atace pre altu vecinu, acel'a comite actu de ostilitate contra atacatalui vecinu si — produce unu „casus belli.”

Astazi lumea, său adeca diplomația si politic'a moderna mai multa, ori mai rafinata, propriamente mai ticaloșa, mereu introduce distinctiuni, si prin acestea statoresc defini-tiuni, ce fără tare diferu de vederile si eser-ciele de paua acuma.

Russia, de 4—5 lune de dile tramește pre facia voluntari in Serbia si grameđi de arme si munitiuni, si voluntari russi formara legioni, formara seimburelo armatelor si resis-tentiei serbiene in contra Turcului, — totusi acăst'a nu este ostilitate, nu este „casus belli” ci — dupa Marele Bismarck, este unmai „resbelu oficiosu” al Russiei contra Turciei, carele nu indreptatiesce pre Turcia la nici unu gravamine, la nici o cerere de satisfactiune!

Adeca: „resbelu oficiosu” este, candu astazi o potere, for'a dechiară resbelu altéa, spri-ginesce pre inamiculu ei cu arme, cu sol-nati, cu munitioni, insa nu tocmai de a dreptu sub numele propriu, ci sub firma publi-cului privat! Si astfelu de resbelu este per-mis — dupa celu mai moderu dreptu alu gintilor.

Romania prin ager'a si practic'a minte a lui Kogălniceanu, aduce pe Turcia să recunoște si respecte neutralitatea Dunării, dela Adacate pon' la Timocu, dar — sub conditio-ne — firesca, ca transportulu de armati, si arme si munitiuni pe sem'a Serbiei si a res-colatilor se fie eschis. Intr'aceea Dunarea de girosu in tota estinderea ei, si părtea ei dintre Turnu Severin si Cladova specialmente, se face vehiculul armelor si munitiunilor si voluntarilor din Russi pentru Serbia in con-tra Turcului, dar — astă nu vatemă condi-tiunea de neutralitate, nu este „casus belli”; ceci totale ale transportri figurau sub firme romane si guvernantei României, fara denun-čauți speciali, nu păca intreveni in contra transportriilor privatilor!

Totă lumea recolosec că Russia nu face glumă cu plantule si eterne sa d'a ocupă Bulgaria ca de garantia pentru reformele autonomisarii tinerelor slave rescolate. Anglia si Austro-Magaria ei respoteri îndeamă pre Turcu a se opune acelei ocupatiuni cu arm'a si promitu totu ajutoriul posibile; magarii incențeza in tota tier'a loru, pria copili iou demonstratiuni in favorea Turcului si in con-tra Muscalului, dar Bismarck — face se pri-căpa mai vertosu Austria că: se espune la pericol de moarte, ba chiar provoca atare, prin pasire directa in cont a planurilor Muscalului in Orient, ci că — mai bine ar face a se acomoda necesitatii momentului, si astfelu incorectamente a paralisa reula de care se teme. Anglia astă, să insenteze „resbelu oficiosu”; Austro-Magaria — „occupacioni parallela.” Mai lainsu: Anglia se continue in mesura mai mare ca pana acuma a da Turcului bani, arme, munitioni, svaturi si inves-titori; Austria să stee gat' cu ostirile ei in Croacia si Dalmatia, si cătu Russulu va intr'a in Bulgaria sau si numai in Romania, ostirele Austriace să intre si se ocupe Bosnia si Her-tegovina, nu ca inamic, ci ca amice Turcui, spre paralizarea drepturilor ce döra si-ar poté forma Russulu din occupatiunea Bul-gariei!

Turculu — occupatiunea austriaca, fiind că Austro-Magaria i este amica, n'o

considera de actu ostile, de „casus belli”; er Marele Bismarck lu-invétia, să considere totu din asemenea punctu de vedere si occupatiunea Muscalu, si astfelu să incunju're resbelu!

Aci a ajunsu pon' acuma desvoltarea cestiunei. Că — vol'va Turculu să primăsca capacitatea lui Bismarck, si că — in casulu deces ar primi-o, cari ar fi sortile său conse-cinție conferintei si a reformelor introdu-cende? — astea sunt intrebări inca ner-e dicate la ordinea dillei. Vorb'a o, că prin felu de felu de interpretatiuni de concepte si re-gule internaționale, demne de mintea si ani-ma omului de feru din Berlinu, se lucra se-riously, si — nu foră sperantia de succesu, a evita conflagratiunea cea mare si a ampută si regularisă pre Turcia, a sană pre acestu „omu bolnavu,” far' o mal de parte fortia fis-i-ca. ci prin narcotisare de buna voia a sa!

Si acestu planu mai constitue sperantia de pace a principelui Bismarck, carea deca sar realisă, ar forma — ce mai precedente pentru „omulu bolnavu nr. 2” din vecinete, carele patimesce in asemenea gradu de acelasi morbu ca si Turcia, si despre carele Bismarck auuncia tocmai, că — firesce de ocamdata, nu va permite să i se amenintie existența si întregitatea; er Muscalulu, celalaltu came-radu-mediu, inca de mai nainte anunciasse, că nu are intențiea d'a se atinge de vieti a lui sguduita; dar că va trebusu elu să-si reformeze organizația interno.

Da, să credea cestiorii nostri, că — acăst'a este faza in carea ne aflăm in acestu mo-men-tul cu cau'a orientale, —

Numai inca in priviat'a Romaniei

nu explicarămu din destulu situatiu-za si sperantie ei, si bazele acelora sperantie.

Eca pe scurtu si acăsta splicatiune.

Romania este si spera a ramane neu-trale. Asă sună sentința politiciorū din Parij, din Rōma, din Berlinu si din Bucu-resci; ba dlu Ionu Ghica se dice a o fi adu-su bine sigilata, totă acesta sentința si în Londra!

Ori cătu de paradoxa impare ea, cele mai susu desvoltate ni dan la mana cheia enigmei.

Romania stă in arme; dar armele, pen-tru casulu mai susu amintit, si de domnii de la cărma in Bucuresci secuavamente asteptat, adeca de o occupatiune Muscalu in Bulgaria foră resistentia, ca permisiunea său colu pacinu convintia poterilor mari, — armele romane ar si numai medilocitorie la trecerea Muscali-toru prin tier'a romanescă, ca să nu se vatemă neutralitatea româna facandu-se tier'a teatru de resbelu!

Ieſi'a impare — ce e dreptu, chiar sclintita; insa pentru aceea ea totu este adeverata. Ostirile romane, admitindu-se ocupatiunea Muscalu in Bulgaria, voru avé rol'a si resp. chiamarea, d'a escortă preste teritoriulu neutral romanescu — armatele muscale, a li deschide unu crumă si resp. o zona quasi estrateritoriale, pentru d'a trece ele la loculu destinatiunei loru.

Nici ca acăst'a nu se mai poté astăptă astazi, si acestu casu nici că la mai atinsu vi'anu diuariu; totusi casulu nu este tocmai foră exemplu si analogia in trecutu, nota bene in secretele politice. Caci, — dupa a nōstra secură informatiune, a fost la an. 1854, tōmă'a, candu resbelulu intre Russia si Turcia si cu aliatii acestia, cu Francia si Anglia deurgă in Crimă, er Romania se afă ocupata de Austria si la unele punturi de Turci eu Omeru-pasă. Occupatiunea austriaca se bagase in principate, ca să eschida din ele invasiunea straine, adeca să exercizee unu dreptu, care era alu ticerelor, dar pentru alu carui eser-ciare ele erau pre slabe. Va se dica: Austria-i iulociuau pre Români. Atunci Turci pre-tindindu trecere libera peste tier'a ocupata de Austria — incole spre Basarabia, pentru d'a atacă sau amenintia pe Muscalu, Austria-i

la inceputu nu voiau nici să audă de astă cazu, insa apoi la starintele Angliei si ale Franței au trebuitu să se invioșca a deschide trapelor turcesci o cale si resp. zona incolo spre Prutu. Turci si-au si inceputu miscarea; dar in medi-locul mersului planulu sa schimbă si osti-riile turce imbarcandu-se la Varua, au trecutu in Crimă.

Generatiunea de astazi este mai a naibei de cătu tōtē, si — Bismarck este marele ei profet! Numai — nedisciplinabilele Turci să nu facă vr'o dunga grăsa peste aceste fine combinații.

Lectorii nostri, cari au unu picutin de perspicatitate politica, voru precepe din cele insirate, că la ce are omenirea a se mai astepta, pe langa astfelu de ideie si principie, astfelu de morală a celor ce conduce astazi sortile poporeloru.

, Dar de altmintrelia — ce ajunge cuventul in fac'a volniciei?!

Astfelu suspina astazi domnii magari, si a name asiă scrie in fruntea si „P. Napó” de dominecă trecuta, tuanda notitia că — in Serbia astazi nu mai multu voluntari, fora arme si in costume civili, ci — batalione uni-formate si in completa armatura vinu, tre-cendu priu România si pe la Cladova peste Dunare, si implu taberele dela Ciupria si Pa-racina, postandu-se in fac'a armatelor tur-cesci si formandu dejă de pre acuma armat'a de occupatiune pentru Bulgaria, si asiă — des-legandu in fapta cestiuca cea grea si fatală, a garantiei prin occupatiune de teritoriu tur-cescu!

Si — Europa se uita; si — noi Austro-magarii, cei-ce atât'a strigaramu si injuraramu pre Muscalu si incuragiaramu pre — camera-dulu si fratele Turci, noi — inca ne uitămu, inca vedem, cum ostirile muscale se apropiă chiar spre gurile — nu ale Dunării, colo-diosa la Marea-negă, ci spre gur'a Tisei, a arterei vitale tocmai a magarimel, a magari-mel carea de 10 ani este colum'a pri-cipale a Monarchiei si a Tronului aoiisburgie, si carea — nu o data a prinsu, si inca si astazi crede că, ea este regulatoriul echili-briului européau si conditiunea de pace, de ordine si progresu si civilisatiune in aceasta parte a lumii, — da, noi domnii stepanitori magarii absoluti peste o tiéra unitaria de 6000 mile patrate, cu peste 15 milioane de poporu, cătu numai se pote de bine legatu prin legi sancționate si jurate de M.S. Fran-ciscu Iosefu Regele nōstru, si cătu numai se pote de bine concentrat in mărele nōstre, manele de fera ale lui Tissa, si — totă noi, stepanitori indirecți, adeca prin maestră si cutesarea nōstra traditionale, si priu pressiu-nea său propriamente manevrarea istetia cu acesta tiéra si potere si cu poporele ei, stepani si despunatori si peste celealte 6000 de mile patrate si 21 de milioane de suflete crăciunane, cu o armata de peste unu milionu de soldati si de „honvédi,” armati si deprinsi si insufleti non plus ultra, ce abia astăptă comandă nōstra pentru ca să se arunce ea unu orcanu in fricosiatiu asupra Russiei si — măcar a lumii intrege, si s'o prefaci in in posturi si palbe-re! — noi, potericii universului, noi caci nu mai avem parechia, („a migyarnak nincsen párja!”) noi despre cari dejă scrie Europa că — nu ne mai multumim cu un'a, cu două, cu diece tiere, că — nu mai incapăma intra-atât'a cu minunat'a nōstra politica de migra-risare, carea — dejă ne-a facutu in diece ani din cinci — peste cinci spre diece milioane — pe hărtia, — noi, noi si totu noi; noi ne uitămu, vedem cum prepaditulu de Muscalu ni se apropiă de gutu, apucandu-se să sagru-me mai antaia pre fratele nostru turcu, dup' aceea nemedilocitorie pre noi! — „ne uitămu, vedem, si tăcemu!!!... N'avem nici vōce, nici faptă!... Dar — ce ar si ajunge cuventul in fac'a volniciei?...“ Bă döra că

de satisfacție, Rodich și Mollinary manevră întră în Bosna și Herțegovina, să niște pasciune pe semă caprelor și un teritoriu minunat, o *indóuedieciță Crivoscia!* tocmai buna dă face răscăla ori cînduva vră, și apoi dă chiamă și la noi pre Muscalu pentru eliterarea din jugu a slavismului, casă astăzi în Turcia!...

Da, asiă stămă noi astăzi. Russia doară sub amintetii și ocupa pozițiile militare pe teritoriul turcesc, în spinarea noastră, și pe Cratiună ori pe anul nou pacificul Imperator Alessandru și se dechide răbelul „*mărturiasă de moarte prin Europa Turcie*; era noi — facem bugetu, tienem discursuri lungi, alergăm la venătoare, pregătimu copiloul jucările de cratiună, încăldim bine și ne punem la langa captoriu și cugetăm cu tienela: ce bine este a casa! Dar pe langa acăstă — injurăm barbașe pre Muscalu și poftim barbașe totu binele Turcului, care atât de minunat se bate pentru interesele noastre! De o dată însă o să audim că: Russul a batutu pre — bunul nostru vecin și a ocupatu toate tările slave de la Dunăre spre Mediadi, și atunci, — apoi atunci noi, eroici magiari, o să ne spărămă forte tare; eră istoria și se scrie despre noi: „*trop tard!*” — Acăstă o să fie — incheierea istoriei orientale!“

Așiă se vaiera și asiă și marturisesc magiarul insusi ticaloșia, pre carea noi de multu amu avisat-o și constatață!

Ei, dări să pricepem și motivulu directu alu acestei vaierări desperate.

Inca sub 27 nov. se telegraftă din Constantinopole chiar dlui Andrásy, că — „*bătălia de statu ai Turciei de căzăciu convingerea, cumca nici ună dintre poterile mari nu se va spune seioru în contra planurilor de reforme prin autonomisare, și de garantia prin ocuparea provincialor turcescă, și cumca chiar acele poteri ce facu cerasi opoziție, (firesc: Anglia și Austro-Ungaria) o facu pentru scopuri egoistice și sunt gata a intra în transacțiuni cu Muscalu. De acă deci Port'a nu și mai face iluziuni de alianță și vede că are să remană singura isolată!*“

Organul dlui c. Andrásy din Viena, „*T. Presse*“ la acăstă depesă striga: „*Ecă, vedeti, ce vai de noi era, deca noi, său adeca diplomatiștii austro-magiară, se lăsă amagita de — perfidul John Bull! Unde am stă noi acumă! Patriotul se ingrozescă și eugeta la acăstă!*“

Reporturile lui Salisbury către Regimul său d'alta parte, se dice că ar sună, cumca — „*nu e dă se radină pre Austria, căci ea este sfâșiată și ce resună din ea, este numai fanfaronadă magiară, care a cheltuit sutele de milii din fundurile disponibile, pentru dă bate tocă a nebună, căci studenții demonstranți cu simpatie turce și Szende Béla cele 217 milii de honvéd — pe hărția!*“

Să acestea vediendu-le și recugetându-le bietii patrioti politici marodi din s. cl'a lui Déák, cari totu mai pastrează căte unu pic de seriositate din copilaria lor, firesc că-si bagă capul în sacul de cenusia și — canta și se canta desesperat! Ei, în sent.ulu și cu ochii cătu de micii loru priceperi, începu a vedé déjà completa coalitioanei Austriei cu Russia, și inca prin medilocirea marelui loru în similitate și orbia c. Andrásy, pentru ocuparea Bosniei și Herțegovinei! Ei — n'au uitat istoria din Schleswig-Holstein, unde tocmai asiă interveniserămn cu Prussia, de unde apoi fuserămu scosi cu rusine și batuti bine!

Vai năa, gloriosilor magiari, cari posedem grăt'a Monarchului eschisyminte și prin Andrásy și sistem'a noastră dualistica dispusemu de Monarchia absolută, — vai năa ce reu am ajunsu, căta dauna și rusine atra-

serămu asupra-ni, foră avă sub sōre poporu sinceru, amicu și binevoitoriu!

Hui, ce negru este venitorulu! Tote căte ni le-a predisă Babesiu, în Dieta și prin gazete, tote bine ni se desfasaura dejă care reali și neevitabili naintea ochiloru! —

Varietăți.

† (Elena Tatucu, nasc. Cogea,) soția parochului român gr. or. din Oravită rom. Nicolau Tatucu, o femeie de rare virtuti, de toti căti o cunoscău amata și stimată, în etate abă de 20 ani, după casatorie fericita de 4 ani, în 15 nov. a. c. după unu morbi grave reposă intru Domnul și mercuri în 17 nov. v. fu petrecuta de o mare multime de poporu din locu și de prin prejuru la odihna eterna, toti deplangend'o, toti ofrandu din profundul animei: „*să-i fie tineră usioră și memorie binecuvantată!* Afara de machinii sociu, reposată a mai lasatu în doiu și întristare pe unică sa copolită Emilia, în etate de 2 ani. —

† (Necrologu.) Zelosul preotu din Chertisju în protopresbiteratulu Ienopolei — Alessandru Gergariu, după unu morbi greu de căte-va septemane, a reposat în etate de 51 de ani, lasandu-si soci'a vedova cu două fiice si unu fiu în lacrime și deliu. — Immormentarea i s'a facută la 7 nov. prin 9 preotii confrati ai reposatului. — Publicul coadunat la acăstă trista solenitate compusu din amicii si poporenii adormitului — a dovedită din desfășură iubirea, de carea densulu să bucurată fiindu în viață.

Ddieu să-lu odihnește cu dreptii! — = (In Diet'a Ungariei) la desbaterea generale asupra bugetului cultului și instrucțiunii publice, întrevenire episodă foarte gravă pre carei însă pentru lipsă de spăciu nu le permitău așteptu în acestu rru, ei trebui să le amenință pentru celu venitoriu. —

Publicații facsimili.

Dintru vacanța parochia din comunitatea Damosiu, protopresbiteratulu Pestesului, cu terminu pana la 28 dec. st. v. în care diua va fi și alegerea.

Parochia este de clasă a III. și emolumentele:

1. Dela 75 de case căte una vica de cunradiu sfarmatu, din care însă a treia parte cade în plată cantorelui.

2. Folosirea de $1\frac{1}{2}$, jugere pamentu paduretiv, și stolele indatinat. Prețul aiesu se va îngriji singură de locuință, de ora ce casa parochială nu există.

Doritorii de a ocupa acăstă parochia sunt avisati a-si tramite recursele subscrizului, adresandu-le Comitetului parochiale, pînă ultima șed.

Lugosiul-de-sus, 21 nov. v. 1876. —

Comitetul parochial,
în co'ntielegare cu: Teodoru
1—3 Filipu, mp. administratore ppescu.

Dintru vacanța parochia din Jarcosiu în protopresbiteratulu Buteniloru, de odată și pentru statuineea investitorășca de acilea, imbinat la olală, se scrie concursu cu terminu pana la 12/24 dec. a. c. în carea dia va fi și alegerea.

Venitele acestor posturi imbinat se specifică în urmatorele: $\frac{1}{2}$ sesiune de pamentu, biru și stola dela 60 case, cartira liberu în casă scolei, 63 fl., salariu investitorescu, 8 sinice de bucate și 8 stengini de lemne.

Recurintii și voru substerne recursele loru pe calea oficialui protopresbiterale.

Jarcosiu, la 14 nov. 1876.

Comitetul parochialu,
în scirea mea; Constantinu
1—3 Gurbanu, mp. protopresbiteru.

Dintru statuineea investitorășca din comuna Hodisju, Comitatulu Aradu, inspectoratulu Buteni, prin acăstă se deschide concursu cu terminu de alegere pe 13/25 dec. 1876. Cu acăstă statuine suntu impreunate urmatorele emolumentele:

- Cortelul liberu și gradina de legumi;
- $\frac{1}{2}$ de sesiune pamentu;
- 6 hectol. 14 l. 90 c. l. grău și tota atata cneur diu;
- 15 m. 17 c. m. lenze.
- 120 fl. v. a. bani în numerariu.

Recurintii au a-si tramite recursele loru instruite conformu statutului org. celu multă pana în 12/24 dec. a. c. comitetului parochiale adresandu-le subsemnatului inspectornu cneurul de scoale în Buteni.

Comitetul parochialu,
în co'ntielegare cu: Isidoru
Popescu, mp. inspectore cerc.
1—3 de scole.

Conformu ordinatiunei venerabilului consistoriu aradanu sub nrulu 2770/599. sc. 1876 se scrie concursu pentru doplinirea statuinei investitorășci rom. din Arad-Gaiu.

Emolumentele sunt: 300 fl. 4 orgii de lemne, cneurul liberu.

Doritorii de a ocupa statuinea acăstă, să-si tramite recursele instruite cu documente despre absolvirea preparandiei, testimoniu de evalificatiune și atestat de moralitate, la subscrizului în Aradu pana în 5/17 dec. cîndu va fi și alegerea la facia locului în Gaiu.

Aradu, 22 nov. 4 dec. 1876.

Ioan Ratiu, mp., protopopul Aradului ca inspect. cerc. de scole.

1—3

Nr. 306.

Se deschide concursu pentru ocuparea vacanței parochie din Grossi în protopopiatulu Totvaradiei, Comitatulu Aradului, cu terminu pana în 28 noiembrie a. c. st. v. cîndu se va tine și alegerea.

Emolumentele sunt: diumatate sesiune de pamentu estravilanu, stolă indatinată, și dela 120 de case căte una masura de cneurul sfarimat.

Doritorii de a ocupa acăstă parochia au a-si tramite recursele instruite după statutul org. dlui protopopu Josifu Bileșiu în Totvaradia pana la terinul indicat.

Grossi, în 15 noiembrie 1876.

Comitetul parochialu,
în co'ntielegare cu dlui protopop
2—3 tractualu.

Nr. 307.

Pentru vacanța parochiei din Seliste, în protopopiatulu Totvaradiei, Comitatulu Aradului, uivenita vacante prin abdicarea preotului Săsenie Cociuba, se scrie concursu pana în 6 decembrie a. c. st. v. cîndu se va tine și alegerea.

Emolumentele sunt: 10 jugere de pamentu estravilanu; $2\frac{1}{2}$ jugere intravilanu, stolă indatinată și dela 66 case, cătu una masura de cneurul sfarimat.

Doritorii de a ocupa acăstă parochie au a-si tramite recursele instruite după statutul org. protopopului tractualu Josifu Bileșiu în Totvaradia pana la locu'a indicată.

Seliste, în 16 nov. v. 1876.

Comitetul parochialu,
în co'ntielegare cu protopop
2—3 tractualu.